

LAG OM KOLLEKTIVMÄRKEN 5.12.1980/795

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Ett samfund får genom registrering eller inarbetning enligt varumärkeslagen (7/64) ensamrätt till ett varumärke som är avsett att användas av samfundets medlemmar i deras närings- eller yrkesverksamhet (samfundsmärke). Genom inarbetning kan ensamrätt som avses ovan även förvärfvas för något annat särskilt kännetecken som används som samfundsmärke.
(25.1.1993/40)

Myndighet, samfund eller stiftelse, vars uppgift är att kontrollera eller övervaka varor eller tjänster eller att utfärda bestämmelser angående dylika, får genom registrering ensamrätt till särskilt märke att användas för varor eller tjänster som är föremål för kontroll eller övervakning (*kontrollmärke*).

I denna lag avsett märke kallas kollektivmärke.

2 §

Om inte annat följer av stadgandena i denna lag, gäller beträffande kollektivmärke i tillämpliga delar vad i varumärkeslagen är stadgat.

3 §

Till ansökan om registrering av kollektivmärke skall fogas utdrag ur förenings-, handels- eller stiftelseregistret eller annan utredning om arten av sökandens verksamhet samt samfundets stadgar och föreskrifter om förutsättningarna för märkets användning.

Ändringar i de i 1 mom. avsedda användningsföreskrifterna skall anmälas till registreringsmyndigheten.

4 §

Överlåtelse av kollektivmärke skall på ansökan registreras, såvida inte märket i förvärvarens hand är ägnat att vilseleda allmänheten.

Har registrering av kontrollmärke förfallit, kan märket registreras endast för den som är berättigad till innehav av sådant märke.

5 §

Registrering av kollektivmärke kan hävas, förutom i fall som avses i 26 § 1–3 punkterna varumärkeslagen, även om märkeshavarens verksamhet upphört eller om märkeshavaren tillåter att märket används i strid med de i 3 § nämnda föreskrifterna eller om ändring av sagda föreskrifter inte anmälts till registreringsmyndigheten.

Talan om hävande får föras av var och en som lider förfång av registreringen. Talan får även föras av en åklagare och av en myndighet som arbets- och näringsministeriet bestämmer samt

av en sammanslutning som bevakar de berörda närings- eller yrkesidkarnas eller konsumenternas intressen. (31.1.2013/108)

6 §

I mål om intrång i rätt till kollektivmärke anses endast märkets innehavare vara målsägande. Denne kan föra talan om ersättning även för skada vilken tillfogats annan som är berättigad att använda märket.

6 a § (31.1.2013/108)

Tvistemål och ansökningsärenden som grundar sig på denna lag handläggs i marknadsdomstolen.

Bestämmelser om handläggningen av tvistemål och ansökningsärenden i marknadsdomstolen finns i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013).

6 b § (31.1.2013/108)

Åtal för ett sådant brott mot industriell rättighet enligt 49 kap. 2 § i strafflagen som gör intrång i en rätt till ett varukännetecken samt för en förseelse som avses i 39 § 1 mom. i varumärkeslagen handläggs i Helsingfors tingsrätt.

Trots det som sägs i 6 a § får i samband med ett åtal som avses i 1 mom. handläggas ett gottgörelse- eller ersättningsyrkande enligt 38 § 2 eller 3 mom. i varumärkeslagen eller ett yrkande enligt 41 § i den lagen, när yrkandet framställts med anledning av det brott som avses i åtalet.

Domstolen fortsätter att vara behörig att pröva ett yrkande enligt 2 mom. även om de omständigheter som behörigheten grundar sig på förändras efter det att yrkandet framställdes.

6 c § (31.1.2013/108)

På rätten för en domstol som handlägger ett mål som avses i 6 b § att begära utlåtande av registermyndigheten tillämpas vad som i 4 kap. 22 § i lagen om rättegång i marknadsdomstolen bestäms om marknadsdomstolens rätt att begära ett utlåtande.

6 d § (25.8.2016/721)

När tingsrätten behandlar ett mål som avses i 6 b § får högst två sådana sakkunnigledamöter som avses i 17 kap. 10 § 2 mom. i domstolslagen (673/2016) bistå rätten som sakkunniga.

De sakkunniga ska ge ett skriftligt utlåtande om de frågor som tingsrätten ställt till dem. En sakkunnig har rätt att ställa frågor till parter och vittnen. Innan målet avgörs ska tingsrätten ge parterna tillfälle att yttra sig om ett sakkunnigutlåtande.

Bestämmelser om en sakkunnigs rätt till arvode finns i 17 kap. 22 § i domstolslagen.

6 e § (31.1.2013/108)

På skyldigheten för en domstol som handlägger ett mål som avses i 6 b § att underrätta registermyndigheten om avgörandet tillämpas vad som i 4 kap. 23 § i lagen om rättegång i marknadsdomstolen bestäms om marknadsdomstolens skyldighet att göra anmälan om sina avgöranden.

7 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

8 §

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1981.

Genom denna lag upphävs 10 kap. varumärkeslagen av den 10 januari 1964 (7/64).

1.1.1.1 Ikraftträdelsestadganden:

25.1.1993/40:

Denna lag träder i kraft den 1 februari 1993.

RP 302/92, EkUB 57/92

31.1.2013/108:

Denna lag träder i kraft den 1 september 2013.

I fråga om sökande av ändring i ett beslut som registermyndigheten har fattat innan denna lag träder i kraft iakttas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Ett tvistemål, ansökningsärende eller brottmål som har blivit anhängigt i tingsrätten innan denna lag träder i kraft handläggs enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 124/2012, LaUB 15/2012, RSv 158/2012

25.8.2016/721:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

RP 7/2016, LaUB 8/2016, RSv 99/2016